

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010597
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117010597.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci proti obžalovaným ml. W. V., nar. XX.XX.XXXX a W. V. st., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného ml. W. V., W. V. st. a matky obžalovaného C. V. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16.7.2019 č.k. 15T/23/2017-401, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.2.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 320 ods. 1 písm. c), § 281 ods. 1, § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok **z r u š u j e** vo výrokoch o vine a treste obžalovaného W. V., nar. XX.XX.XXXX a trestné stíhanie obžalovaného W. V., nar. XX.XX.XXXX **sa z a s t a v u j e**.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného ml. W. V., nar. X.X.XXXX, a matky obžalovaného C. V., nar. X.X.XXXX, **z a m i e t a j ú**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 16.7.2019, č. k. 15T/23/2017-401 rozhodol ak, že obžalovaných ml. W. V., nar. X.X.XXXX a W. V. st., nar. XX.XX.XXXX uznal za vinných, že dňa 12.05.2016 v čase okolo 12:19 hod. v obci Y. X. na zastávke MHD vstúpili do tam stojaceho prázdneho linkového autobusu, kde W. V. st. niekoľkokrát rukou udrel vodiča autobusu I. B. do hlavy, na čo tento začal ustupovať k zadným dverám autobusu, z ktorých ml. W. V. vysotil poškodeného von, následkom čoho ako prvý z autobusu vypadol na zem W. V. st., následne na neho spadol poškodený, po čom z autobusu vystúpil ml. W. V., ktorý poškodeného I. B. ležiaceho na zemi 2 krát kopol do hlavy, následne poškodeného I. B. W. V. st. za bundu postavil zo zeme a udrel ho ľavou rukou do tváre, potom pri vzájomnom zápase medzi poškodeným a W. V. st. poškodený opäť spadol na zem, kde ho W. V. st. ťahal za jeho oblečenie po zemi, počas čoho poškodeného ml. W. V. opätovne 2 krát kopol do hlavy, čím mu svojim konaním spôsobili tieto zranenia: pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre v oblasti čela a ľavého oka a ľavej strany úst bez príznakov vegetatívnej symptomatológie, zlomeninu prednej a bočnej steny ľavej čeľustnej dutiny bez posunu kostných úlomkov a bez zakrvácania do čeľustnej dutiny, zlomeninu vonkajšieho členka pravej dolnej končatiny s miernym posunom kostných úlomkov a odreniny kože v oblasti chrbta, pravého lakťa a pravého kolena s dobou liečenia 4-5 týždňov a dobou práceneschopnosti 6 týždňov,

teda spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustili v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu činu nedošlo, spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

čím spáchali zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný ml. W. V., ml. podľa § 155 ods. 1 a § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/36/2016 zo dňa 07.08.2018, právoplatným dňa 07.08.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný W. V. st. podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona súd na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/225/2018 zo dňa 12.09.2018, právoplatným dňa 12.09.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvineným ml. W. V., nar. XX.XX.XXXX a W. V. st., nar. XX.XX.XXXX povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným škodu v nasledovnom rozsahu: poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 vo výške 1.909,- Eur, poškodenej Sociálna poisťovňa so sídlom ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava vo výške 5.836,- Eur. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného I. B., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom D. č. XX s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní, ako aj matka ml. obžalovaného W. V., C. V.. Obžalovaný ml. W. V. podal odvolanie priamo na hlavnom pojednávaní, bezprostredne po vyhlásení rozsudku, pričom uviedol, že odvolanie podáva proti výroku o treste. Neskôr doručil súdu písomné podanie zo dňa 9.9.2019, v ktorom uvádza, že sa odvoláva proti výroku a vine aj o treste. Matka ml. obžalovaného W. V. na hlavnom pojednávaní, po vyhlásení rozsudku uviedla, že podáva proti rozsudku odvolanie, bez toho, aby konkretizovala, proti ktorým výrokom. Obhajkyňa obžalovaného ml. W. V. písomným podaním zo dňa 10.9.2019 odôvodnila odvolanie obžalovaného, ktoré podal proti výroku o treste. Obžalovaný W. V. st. podal proti rozsudku odvolanie a to proti výrokom o vine a treste.

3. Na verejnom zasadnutí konanom Krajským súdom v Trnave na rozhodnutie o odvolaniach obžalovaných, na výzvu súdu, za prítomnosti svojej obhajkyne, spresnil obžalovaný ml. W. V. rozsah svojho odvolania, keď uviedol, že súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu o vine, tento výrok svojim odvolaním nenapadol a nesúhlasí s tým, aby proti tomuto výroku podala odvolanie jeho matka. Žiadal, aby odvolací súd rozhodoval iba o odvolaní proti výroku o treste. Na základe tohto vyjadrenia odvolací súd rozhodoval iba o odvolaní obžalovaného ml. W. V. proti výroku o treste.

4. Obžalovaný W. V. st., pred rozhodnutím odvolacieho súdu zomrel, preto odvolací súd v tomto uznesení neuvádza obsah jeho odvolacích námietok.

5. Obžalovaný ml. W. V. v odôvodnení svojho odvolania uvádza, že na okresnom súde podal námietku zaujatosti, o ktorej tento súd nerozhodol, hoci tak urobiť mal. Ďalej okresný súd nedostatočne prihliadol na jeho priznanie sa k trestnému činu. Trestnú činnosť nespáchal úmyselne, na čo by mal súd prihliadnuť. Mal pribrať znalca a skúmať pod akou pohnútkou bol trestný čin spáchaný. Rozsudok okresného súdu je unáhlený, súd mal prihliadnuť na správu z obce Y. X. a na znalecký posudok z odboru klinická psychológia.

6. Obhajkyňa obžalovaného ml. W. V. v odôvodnení odvolania uviedla:

Rozsudok súdu prvého stupňa nepovažujem za správny vo výroku o treste a navrhujem, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. Por. a to preto, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona § 34 Trestného zákona vrátane aplikovaných poľahčujúcich okolností. Namietam teda, že hoci mi bol uložený trest v rámci zákonnej trestnej sadzby, tento je príliš prísny.

Je nesporné, že žalovanej trestnej činnosti som sa dopustil tak, ako ju ustálil prvostupňový súd a v tejto časti je odsudzujúci rozsudok už právoplatný. Už v prípravnom konaní som sa k spáchaniu skutku, ktorý mi bol kladený za vinu priznal a navrhol som, aby prokurátor začal konanie o dohode o vine a treste. Toto konanie sa neuskutočnilo z dôvodu, že spolupáchateľ vinu popieral. Svoje priznanie som opätovne zopakoval aj pred súdom. Napriek tomu, že som sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a svoje konanie som aj oľutoval, súd mi nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že je pravdou, že som sa priznal, avšak som vraj koncipoval svoju výpoveď

tak, aby som vyvinil svojho otca - obžalovaného W. V., teda inými slovami, keďže som zo spáchania trestného činu súčasne aj neusvedčil svojho otca, nemožno mi priznať túto poľahčujúcu okolnosť. Toto zdôvodnenie súdu prvého stupňa nepovažujem za správne, pretože zo znenia ustanovenia § 36 písm. l) jednoznačne vyplýva, že táto poľahčujúca okolnosť je naplnená vtedy, ak sa obžalovaný ku spáchaniu trestnej činnosti priznal (t. j., ktorú spáchal) a trestný čin úprimne oľutoval. Možno súhlasiť so súdom, že súd môže prihliadnuť na túto poľahčujúcu okolnosť, ak sa priznanie týka všetkých skutkových okolností, ktoré sú kvalifikačným momentom súdom použitej právnej kvalifikácie, teda vrátane použitia vyššej trestnej sadzby. V žiadnom prípade však priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nemožno viazať aj na usvedčovanie spolupáchateľa. Uvedená podmienka t. j. usvedčenie spolupáchateľa by mohla byť podmienkou pre použitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (páchateľ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). O priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti som však nežiadal. Namietam tiež, že pred spáchaním vyššie uvedenej trestnej činnosti som viedol riadny život, teda nebol som právoplatne odsúdený, ani som sa nedopustil priestupku. Je pravdou, že som mi bol nariadený pobyt v Reedukačnom centre Sološnica, avšak do školy som sa vrátil v apríli 2016 a tu sa moje správanie zlepšilo, práca na vyučovaní bola bez problémov, v triede som nevyvolával konflikty a k spolužiakom a vyučujúcim som sa správal slušne. Mal som vymeškané hodiny zo zdravotných dôvodov, ktoré boli riadne ospravedlnené. Hoci som bol 2 razy súdne trestaný tieto odsúdenia sa vzťahujú na obdobie po spáchaní trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto odvolania. Som preto toho názoru, že súd mi mal priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom k tomu, že mi súd nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť a priťažujúca nebola zistená, ukladal mi trest podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., pričom upravil trestnú sadzbu v súlade s ustanovením § 117 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. zvýšil hornú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu a uložil mi trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 2 roky až 6 rokov a 8 mesiacov. Vzhľadom však na existenciu minimálne jednej poľahčujúcej okolnosti mal následne upraviť trestnú sadzbu tak, že mal znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Tvrdím, že trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý trest mi navrhol aj okresný prokurátor by bol primeraný a spĺňal by požiadavku individuálnej prevencie a ochrany spoločnosti. Skutok som spáchal ako mladistvý. Trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý mi bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava v konaní OT/225/2018 zo dňa 12.09.2018 som už vykonal. V zmysle vyššie uvedeného sa odvolaním teda domáham sa, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby mi uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 320 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a trestné stíhanie zastaví, ak zistí, že je tu niektorá z okolností, ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa podľa § 281 ods. 1 alebo 2.

Podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, proti tomu, kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaní ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

9. Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného W. V. st. došlo v priebehu odvolacieho konania k tomu, že dňa 26.12.2019 obžalovaný zomrel. K tejto skutočnosti odvolací súd na svojom verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie. Následkom úmrtia obžalovaného, v súlade s citovanými ustanoveniami §§ 9 ods. 1, písm. d), 281, ods. 1 a 320 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, bolo povinnosťou odvolacieho súdu trestné stíhanie tohto obžalovaného zastaviť. Preto odvolací súd, tak ako je to uvedené vo výroku I. tohto uznesenia, zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a treste obžalovaného W. V. st., nar. XX.XX.XXXX a jeho trestné stíhanie zastavil.

10. Tunajší súd preskúmal aj odvolaním napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu obžalovaného ml. W. V., ako aj konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a jeho matky nie sú dôvodné.

11. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku, vo vzťahu k trestu pre obžalovaného ml. W. V. uviedol, že ukladal súhrnný trest, nakoľko prejednávaný skutok je v súbehu s trestnými činmi, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/36/2016 zo dňa 07.08.2016, právoplatným dňa 07.08.2016. U tohto obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu a ani žiadnu priťažujúcu okolnosť. Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona súd uviedol, že túto poľahčujúcu okolnosť nemohol obžalovanému priznať, pretože táto by sa musela vzťahovať na celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Obžalovaný ml. W. V. navyše síce spáchanie prejednávaného skutku formálne priznával, avšak jeho priebeh popisoval inak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania a navyše svoju výpoveď koncipoval tak, aby z protiprávneho konania vyvinil svojho otca - obž. W. V. st. Pokiaľ spolupáchateľ síce spáchanie trestného činu priznáva, ale jeho priebeh popisuje takým spôsobom, že vylučuje účasť iného spolupáchateľa na jeho spáchaní, potom nemožno hovoriť o priznaní sa k spáchaniu trestného činu. Za týchto okolností preto podľa názoru súdu nie je možné vyvodiť záver, že obžalovaný ml. W. V. priznal spáchanie trestných činov a už vôbec nie záver, že ich spáchanie úprimne oľutoval. Súd tomuto obžalovanému nemohol priznať ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pretože zo správy ÚPSVaR ako i z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/36/2016 zo dňa 07.08.2016, právoplatným dňa 07.08.2016 vyplynul pravý opak. Vo vzťahu k mimoriadnemu zníženiu trestu (pozn. takýto postup navrhovala obhajoba) súd udáva, že vykonaným dokazovaním neboli preukázané žiadne okolnosti, ktoré by taký postup odôvodňovali. Najprísnejším trestným činom spáchaným v súbehu je zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, pričom trestnú sadzbu trestu odňatia slobody súd v súlade s ustanovením § 117 ods. 1 Trestného zákona upravil zo sadzby 4 až 10 rokov na 2 až 5 rokov. Súd zároveň podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu z 5 rokov na 6 rokov a 8 mesiacov a obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 2 roky až 6 rokov a 8 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne súd s ohľadom na všetky okolnosti prípadu považuje prvostupňový súd za primeraný a spravodlivý.

12. Uvedená časť odôvodnenia napadnutého rozsudku sa v najväčšej miere vzťahuje k odvolacím námietkam obžalovaného, ktoré smerujú proti nesprávnej aplikácii ustanovení §§ 36 a 38 Trestného zákona, z čoho má vyplývať nesprávne stanovenie hornej hranice trestnej sadzby a uloženie neprimerane vysokého trestu.

13. Odvolací súd považuje závery prvostupňového súdu, ktoré sa týkajú zohľadnenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa ustanovení §§ 36 a 37 Trestného zákona a z toho vyplývajúcu aplikáciu § 38 Trestného zákona, za správne, pretože vychádzajú zo správne zistených skutočností, ktoré sú správne vyhodnotené.

14. Nie je možné súhlasiť s názorom obžalovaného ml. W. V., že on spáchanie skutku priznal a úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Obžalovaný popisoval priebeh konfliktu medzi ním a poškodeným a následne medzi poškodeným a oboma obžalovanými odlišne od toho, ako skutkový stav zistil a uzavrel prvostupňový súd. Dôvodom nepriznania tejto poľahčujúcej okolnosti teda nie je to, že neusvedčoval druhého obžalovaného (svoj otca) zo spáchania trestnej činnosti, ale to, že sa ku skutku tak ako bol súdom zistený, v celom rozsahu nepriznal. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku, v časti odôvodnenia výroku o vine dostatočne uvádza, aké rozdiely zistil medzi výpoveďou obžalovaného a skutkovým stavom, ktorý premietol do výroku o vine. Preto odvolací súd nepovažuje za potrebné uvedené zistenia na tomto mieste opakovať a iba na odkazuje.

15. Rovnako nemohol súd priznať obžalovanému ani tú poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život (§ 36 písm. j Trestného zákona). Skutočnosti, ktorý vyplývajú zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, nemožno zohľadniť, vo vzťahu k správaniu sa obžalovaného pred spáchaním trestného činu tak, že viedol riadny život. Možno iba zopakovať a opätovne poukázať na to, že obžalovaný mal pred spáchaním prejednávaneho skutku výchovné problémy, mal zníženú známku zo správania, okrem iného aj z dôvodu, že vedome ubližoval spolužiakovi, utekal z vyučovania, drzo sa správal k učiteľom, používal vulgarizmy a vyhrážal sa spolužiakom i žiakom iných tried. Okresný súd Trnava nariadil nad výchovou obžalovaného dohľad, avšak ani toto opatrenie neplnilo svoj účel a jeho správanie sa nezlepšovalo a preto bol obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava nariadený pobyt v Reedukačnom centre Sološnica po dobu 6 mesiacov, kde bol umiestnený od 08.10.2015, avšak od 01.11.2015 bol na úteku, a to až do ukončenia tohto výchovného opatrenia. Po ukončení základnej školy bol prijatý na Strednú odbornú školu polytechnickú v Trnave, ktorú však navštevoval len dva týždne a pre jeho nezáujem o štúdium toto ukončil, teda má ukončenú len povinnú školskú dochádzku. Takéto správanie, ktoré možno charakterizovať ako sústavne problémové a konfliktné, nemožno v žiadnom ohľadne vyhodnotiť ako vedenie riadneho života.

16. Prvostupňový súd svoj záver o tom, že obžalovaný nevedol riadny život však nesprávne oprel aj o argument, že obžalovaný bol pred spáchaním skutku odsúdený v konaní Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/36/2016. Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, teda i za trestnú činnosť, za ktorú bol pôvodne odsúdený v konaní Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/36/2016. Preto mu nemožno toto odsúdenia zohľadňovať pri otázke vedenia riadneho života. Napriek tomu je záver prvostupňového súdu o tom, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu nevedol riadny život, správny, s poukazom na dôvody uvedené v odseku 15.

17. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol teda zistený správne a rovnako správne boli ustálené i dolná a horná hranica trestnej sadzby, v rámci ktorých je potrebné trest odňatia slobody ukladať.

18. Samotná výška uloženého súhrnného trestu odňatia slobody je primeraná tak osobe páchatela trestnej činnosti, ako i povahe a mnohosti trestných činov, za ktoré je trest ukladaný. Uložený trest zároveň spĺňa požiadavku ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorej súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V ostatnom opätovne odkazuje odvolací súd na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, nakoľko považuje toto odôvodnenie za obsahovo vyčerpávajúce a vecne správne.

19. Pokiaľ obžalovaný vo svojom odvolaní napáda aj postup súdu, ktorý nerozhodoval o jeho námietke zaujatosti, s týmto sa prvostupňový súd tiež vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku, v časti nazvanej „Ad obštrukcie obžalovaných“. Spôsob, ako súd pristúpil a vyhodnotil námietky zaujatosti, ktoré obžalovaný v konaní vzniesol, resp. s jeho ďalšími procesnými návrhmi, považuje odvolací súd za správny. Postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces.

20. Vzhľadom na zistenia a závery, ku ktorým odvolací súd dospel, bolo potrebné vyhodnotiť odvolania obžalovaného ml. W. V., ako i jeho matky ako nedôvodné a preto ich zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.